

Από τα Βάϊα στον Σταυρό. Ποιον Χριστό ακολουθούμε;

/ [Γνώμες](#)

- **Γράφει ο [Σωτήριος Θεολόγου](#), Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Τελείωσε η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή και, σήμερα, είμαστε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας. Θα ζήσουμε τα συγκλονιστικά και μεγάλα γεγονότα των Παθών του Κυρίου από την είσοδό Του στην πόλη της Ιερουσαλήμ μέχρι τη Σταύρωση στον Γολγοθά, την Αποκαθήλωση και την Ταφή στον Τάφο για να φτάσουμε να εορτάσουμε την επόμενη Κυριακή την θεοφόρο και λαμπροφόρο Ανάστασή Του.

Χθες εορτάσαμε την Ανάσταση του Λαζάρου. Έξι ημέρες πριν την δική Του Ανάσταση, ο Χριστός πηγαίνει στην πόλη της Βηθανίας, εκεί που είναι θαμμένος ο

φίλος του Χριστού, ο Λάζαρος. Η αδερφή του Λαζάρου, η Μάρθα, λέει προς τον Χριστό ότι αν ήταν εκεί δεν θα είχε πεθάνει ο Λάζαρος, αλλά και ότι ζητήσει ο Χριστός από το Θεό, θα γίνει. Αναφέρει για την ανάσταση στη Δευτέρα παρουσία, για να απαντήσει ο Χριστός: «ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα». Επίσης, είναι η πρώτη φορά που αναφέρεται στο Ευαγγέλιο ότι «Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς». Βλέπουμε την λύπη του Χριστού για την απώλεια του φίλου του από την παρούσα ζωή. Η Ανάσταση του Λαζάρου είναι η προτύπωση της δικής Του Αναστάσεως.

Σήμερα, η Αγία μας Εκκλησία μας προτρέπει να εορτάσουμε την θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα. Ο Χριστός εισέρχεται θριαμβευτικά από τους ανθρώπους της πόλης, οι οποίοι «ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ο ἴδιος, όμως, καθισμένος σ' ένα γαϊδουράκι εισέρχεται ταπεινά.

Αυτός ο κόσμος, ο όχλος, που βλέπουμε σήμερα να υποδέχονται τον Χριστό ως σωτήρα τους, θα τον δούμε σε λίγες μέρες να φωνάζει για την καταδίκη του Χριστού και για την Σταύρωσή Του από τους Ιουδαίους.

Από την λαμπρή υποδοχή στα Ιεροσόλυμα, στην απόρριψη και στην καταδίκη των επόμενων ημερών.

Και μέσα από αυτά τα γεγονότα εύλογα τίθεται το ερώτημα σε όλους μας· και σε εκείνους τους ανθρώπους και σε εμάς σήμερα.

Ποιον Χριστό ακολουθούμε; Τον Χριστό της δόξας, των θαυμάτων και των προσδοκιών μας; Ή τον Χριστό της ταπείνωσης, της θυσίας και του Σταυρού;

Η σημερινή εορτή μας καλεί σε μία αυτοκριτική. Σε μία αυτοκριτική του εαυτού μας. Η πίστη μας μένει στα λόγια, στον ενθουσιασμό, στη χαρά ή αντέχει στη δοκιμασία, στη σιωπή και στον πόνο;

Σε μία δύσκολη κατάσταση, τι θα κάνουμε;

Γιατί και εμείς πολλές φορές υποδεχόμαστε τον Χριστό με ενθουσιασμό, όταν όλα πηγαινούν καλά, όταν εκπληρώνονται οι προσδοκίες μας, όταν αισθανόμαστε τη χάρη και την παρηγοριά Του.

Όμως τι γίνεται όταν έρθει η δοκιμασία; Όταν ο δρόμος περνά μέσα από τον πόνο, την ταπείνωση, τη θυσία;

Θα απαρνηθούμε τον Χριστό; Θα σκεφτούμε τον εαυτό μας;

Θα κλονιστεί η πίστη μας ή θα ενισχυθεί από τις δυσκολίες της;

Μήπως είμαστε και εμείς αυτοί που Τον υποδέχονται σήμερα «μετά βαΐων και κλάδων» και σε λίγες μέρες θα φωνάξουμε και εμείς για την καταδίκη Του;

Ακολουθούμε τον Χριστό που θέλουμε — έναν Χριστό που εκπληρώνει τα αιτήματά μας, που ταιριάζει στα μέτρα μας, που μας προσφέρει μόνο χαρά και επιτυχία; Ή ακολουθούμε τον αληθινό Χριστό της Εκκλησίας — Εκείνον που βαδίζει προς τον Σταυρό, που καλεί και εμάς σε σταυρική αγάπη, σε θυσία, σε ταπείνωση;

Σε λίγες μέρες θα εορτάσουμε την Ανάστασή Του. Θα την εορτάσουμε πραγματικά; Θα την εορτάσουμε όπως απαιτεί η Εκκλησία; Δηλαδή με την συμμετοχή μας στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία;

Ή θα μείνουμε μόνο στα έθιμα εκείνης της ημέρας, να πάμε στην εκκλησία για 10 λεπτά, να ακούσουμε το Χριστός Ανέστη και «διασκορπισθήτωσαν οί έχθροί αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν»;

Άραγε, η πίστη μας εξαρτάται από το Άγιο Φως; Να πάρουμε το Άγιο Φως σπίτι μας και να πέσουμε στο φαγητό;

Αυτή η Κυριακή των Βαΐων ας γίνει η αφορμή για να κάνουμε την αυτοκριτική μας. Όταν τα Βαΐα τελειώσουν, θα μείνουμε κοντά Του μέχρι τέλους; Ή θα απομακρυνθούμε και δεν θα Τον αναγνωρίζουμε;

Ας προσπαθήσουμε να γίνουμε αληθινοί μαθητές Του και να μείνουμε μαζί Του μέχρι το τέλος· δίπλα στον Σταυρό, στις δυσκολίες. Αυτός ο Σταυρός που οδηγεί και στην Ανάστασή Του.